Dosar nr. 2i-495-2/2023

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

06 august 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul Alexandru Ceban,

grefierul Dorina Griniuc,

examinând în ședință de judecată publică cererile conexate formulate de SRL „SPG Packing”, în procedura simplificată a falimentului, prin lichidatorul Vitalie Roșca, și de SRL „PET Technologies” împotriva Cristinei Șuleac și a lui Oleg Ștefaniuc cu privire la atragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere ale debitorului și încasarea sumelor,

c o n s t a t ă:

1. La 4 iulie 2023, SRL „Gamma Advice & Consulting” a depus cerere introductivă împotriva SRL „SPG Packing”. Prin încheierea din 10 iulie 2023 s-a instituit perioada de observație și administratorul autorizat Vitalie Roșca a fost desemnat administrator provizoriu.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 25 septembrie 2023, pronunțată în dosarul nr. 2i-495/2023, au fost admise cererea introductivă și cererea de alăturare a SRL „PET Technologies”, s-a constatat insolvabilitatea SRL „SPG Packing”, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului, s-a ridicat dreptul de administrare al organelor de conducere și Vitalie Roșca a fost desemnat lichidator.

3. La 24 aprilie 2025, cererea fiind înregistrată și repartizată la 25 aprilie 2025, SRL „SPG Packing”, prin lichidator, a solicitat încasarea solidară de la Cristina Șuleac și Oleg Ștefaniuc, în beneficiul debitorului, a sumei de 6.924.795,02 lei, reprezentând întregul pasiv din tabelul definitiv consolidat. Cererea a fost întemeiată pe art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității.

4. La 25 septembrie 2025, ora 10:09, a fost înregistrată cererea SRL „PET Technologies”, transmisă electronic în aceeași zi, prin care s-a solicitat încasarea solidară de la aceiași pârâți, direct în beneficiul creditorului, a sumei de 1.729.926,34 lei. Creditorul a invocat art. 27 alin. (3) și (4), precum și art. 248 alin. (1) lit. c), e), f) și i), dezvoltând în cuprins și temeiul prevăzut la lit. h).

5. La 29 septembrie 2025, cererea SRL „PET Technologies” a fost primită în procedură contencioasă, fiind aplicate măsuri de asigurare în limita sumei pretinse.

6. La 9 octombrie 2025, cauza nr. 2i-495-3/2023 a fost conexată la cauza nr. 2i-495-2/2023, acest din urmă număr fiind păstrat pentru examinarea comună. În aceeași ședință, Serviciul Fiscal de Stat a fost admis în proces în calitate de intervenient accesoriu.

7. La 24 martie 2026, Oleg Ștefaniuc a transmis lichidatorului acte și informații contabile ale societății, după restituirea acestora de către Serviciul Fiscal de Stat; reprezentantul său a precizat în ședință că materialele restituite fuseseră ambalate în patru cutii. Împrejurarea a fost adusă la cunoștința participanților, care au putut să-și completeze pozițiile și probatoriul.

8. Pârâții au depus referințe, înscrisuri și concluzii scrise, iar Oleg Ștefaniuc a ridicat excepția de tardivitate, susținută în ședință și de Cristina Șuleac. La 3 aprilie 2026, excepția a fost dezbătută contradictoriu. Prin încheierea protocolară motivată din 4 mai 2026, cererea de reluare a examinării excepției și excepția însăși au fost respinse, soluția incidentală fiind susceptibilă de contestare odată cu fondul.

9. Prin cererea de concretizare din 15 iunie 2026, SRL „PET Technologies” a menținut integral pretenția și cuantumul inițial, prezentând argumente suplimentare referitoare la utilajul industrial, activele din situațiile financiare și bunurile identificate în patrimoniul familiei lui Oleg Ștefaniuc.

10. La 16 iunie 2026, ambilor apărători le-a fost acordat termen pentru studierea înscrisurilor și a cererii concretizate. La 8 iulie 2026, după anexarea pledoariilor, SRL „PET Technologies” și Serviciul Fiscal de Stat au solicitat admiterea cererilor, iar reprezentanții ambilor pârâți au solicitat respingerea lor.11.

11. La ședința din 9 octombrie 2025 fondul nu a fost soluționat în lipsa apărării lui Oleg Ștefaniuc. Lichidatorul a solicitat expres examinarea în lipsă, în condițiile art. 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Ulterior, ambii pârâți, asistați de avocați, au depus apărări și probe, au formulat cereri, au dezbătut excepția, au primit termen pentru înscrisurile noi și au prezentat pledoarii, fără a cere amânarea pentru vreun viciu de citare. În sensul art. 102 alin. (4^1) și (5) din Codul de procedură civilă, participarea personală ori prin reprezentant a acoperit orice neajuns inițial și a asigurat exercitarea efectivă și contradictorie a dreptului la apărare.

12. Lichidatorul a susținut că SRL „SPG Packing” nu dispune de masă debitoare pentru stingerea creanțelor validate, iar Cristina Șuleac, administrator statutar, și Oleg Ștefaniuc, administrator interimar desemnat prin ordinul nr. 9 din 6 septembrie 2017, sunt membri ai organelor de conducere în sensul art. 247 din Legea insolvabilității.

13. În legătură cu art. 248 alin. (1) lit. e), lichidatorul a afirmat că nu a identificat inițial acte contabile, că nu ar fi fost înregistrat un contabil și că nu ar fi fost depuse raportări financiare, invocând decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 772/3254 din 20 noiembrie 2023.

14. În legătură cu lit. h), lichidatorul a arătat că debitorul a primit la 2 martie 2023 notificarea SRL „Gamma Advice & Consulting” pentru 95.000 lei, a recunoscut datoria la 6 martie 2023 și s-a obligat să o achite în 20 de zile. El a considerat data de 26 martie 2023 moment al incapacității de plată și 25 aprilie 2023 ultima zi pentru depunerea cererii introductive.

15. Cu titlu de prejudiciu, lichidatorul a indicat, fără repartizare pe fapte ori pe pârâți, totalul tabelului definitiv consolidat: 2.960.220,14 lei și 1.735.616,53 lei pentru Serviciul Fiscal de Stat, 95.000 lei pentru SRL „Gamma Advice & Consulting”, 1.284.092,03 lei și 445.834,31 lei pentru SRL „PET Technologies”, precum și creanțele SA „CONCOM-RTCA” și SA „Floarea Soarelui”, în total 6.924.795,02 lei.

16. Serviciul Fiscal de Stat a susținut cererea lichidatorului. Intervenientul a apreciat că nepredarea documentelor contabile ar crea o prezumție a faptei, culpei și legăturii de cauzalitate, permițând antrenarea răspunderii pentru întregul pasiv. A invocat propria creanță validată de 4.695.836,67 lei și indicatori calculați pe baza situațiilor financiare pentru anul 2022.

17. SRL „PET Technologies” a susținut că, potrivit bilanțului la 31 decembrie 2022, debitorul avea active de 2.921.101 lei, care nu au fost identificate în procedura de insolvabilitate, și că un complex de utilaje pentru producerea recipientelor PET, cu valoarea contractuală de 144.650 euro, livrat în anul 2021, nu a fost găsit în masa debitoare. Din aceste împrejurări a dedus deturnarea ori ascunderea activelor.

18. Creditorul a mai afirmat că documentele contabile nu au fost predate în termenul de trei zile prevăzut la art. 27 alin. (3), că activitatea a fost continuată în pofida dificultăților și că alte fapte intenționate au cauzat insolvabilitatea. Pentru lit. h), a indicat că soldul de 61.650 euro era scadent la 30 iulie 2021 și a plasat incapacitatea de plată cel târziu la 30 septembrie 2021.

19. În pledoarii, SRL „PET Technologies” a invocat art. 193 alin. (4) din Codul civil și a susținut că, odată demonstrate intrarea activelor în patrimoniul societății și neidentificarea lor ulterioară, administratorilor le revenea obligația de a explica, prin acte, destinația fiecărui bun. Creditorul a calificat ansamblul de indicii ca un lanț probator convergent.

20. Cristina Șuleac a solicitat respingerea ambelor cereri. Ea a explicat că a încetat conducerea efectivă în anul 2017, odată cu intrarea în concediu de maternitate, și că Oleg Ștefaniuc a preluat gestiunea curentă. A invocat ordinul intern din 6 septembrie 2017 și contractul notarial din 26 iulie 2022 prin care i-a vândut acestuia cota socială de 100%.

21. Aceasta a arătat că nu a semnat contractul cu SRL „PET Technologies”, nu a dispus asupra utilajului, nu a avut acces la documente și nu i se poate imputa o faptă numai pentru că a rămas înscrisă în registrul public. A mai susținut că actul fiscal privește contribuabilul, fără a identifica autorul persoană fizică și fără a stabili legătura dintre o conduită personală și întregul pasiv.

22. Oleg Ștefaniuc a solicitat, de asemenea, respingerea cererilor. El a susținut că răspunderea de la art. 248 nu este o garanție automată a administratorilor pentru datoriile societății, că faptele nu au fost individualizate, iar rapoartele lichidatorului au fost întocmite înainte ca documentele ridicate în cauza penală să fie restituite și transmise.

23. Pârâtul a contestat stabilirea datei incapacității de plată, a invocat limita de la art. 14 alin. (4) pentru obligațiile ulterioare termenului de 30 de zile și a subliniat că decizia fiscală, întocmită după deschiderea procedurii și prin metode indirecte, nu individualizează o faptă care să fi cauzat insolvabilitatea.

24. Potrivit art. 5 alin. (2) și (3) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate are competență exclusivă asupra litigiilor care țin de masa debitoare și examinează din oficiu toate circumstanțele relevante. Această obligație garantează stabilirea completă a obiectului judecății, fără a substitui însă părțile în sarcina de a demonstra faptele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile.

25. Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească împrejurările invocate, dacă legea nu dispune altfel. Art. 118 alin. (3) și (5) atribuie instanței stabilirea definitivă a circumstanțelor relevante și posibilitatea de a propune probe suplimentare, iar art. 119 menține regula că probele sunt adunate și prezentate de părți, cu concursul instanței la cerere.

26. În sensul art. 121 și art. 130 din același cod, fiecare probă se apreciază sub aspectul pertinenței, admisibilității și veridicității, iar ansamblul probelor sub aspectul legăturii reciproce și suficienței. Nicio probă nu are forță prestabilită; instanța trebuie să explice motivele pentru care reține ori înlătură un element probator.

27. Tabelul definitiv consolidat și hotărârile pronunțate în raportul dintre creditori și SRL „SPG Packing” confirmă existența, valoarea și rangul creanțelor față de debitor. În conformitate cu art. 123 alin. (2) și (5) din Codul de procedură civilă, ele nu stabilesc însă, față de persoane care nu au fost debitorii obligațiilor respective, autorul unei fapte de la art. 248, vinovăția, cauzalitatea și întinderea prejudiciului personal.

28. Art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității definește cercul membrilor organelor de conducere și extinde regimul asupra persoanelor care dețineau funcțiile la data intentării procesului sau în ultimele 24 de luni anterioare. Această calitate este o condiție de aplicare a legii, nu o prezumție de răspundere.

29. Potrivit art. 248 alin. (1), instanța poate dispune ca o parte din datoriile debitorului să fie suportată de membrii organelor de conducere ori de alte persoane care i-au cauzat

insolvabilitatea prin una dintre faptele enumerate la lit. a)-i). Textul cere atât o faptă tipică, cât și relația ei cauzală cu insolvabilitatea.

30. În Decizia nr. 48 din 27 aprilie 2023, §§ 21-24, Curtea Constituțională a reținut că răspunderea este posibilă numai dacă persoana a comis una ori mai multe fapte prevăzute de art. 248, prin care a produs prejudicii și, ca rezultat, a cauzat insolvabilitatea. Cuantumul se stabilește pentru fiecare persoană în funcție de acțiunea comisă și de prejudiciul efectiv cauzat.

31. Rezultă că sunt necesare cumulativ: calitatea subiectului, fapta legal tipizată și autorul ei, vinovăția în forma cerută de norma incidentă, prejudiciul efectiv, legătura cauzală cu apariția ori agravarea insolvabilității și partea din pasiv atribuibilă acelei conduite. Simpla existență a unei societăți insolvabile și a unui pasiv neacoperit nu transferă datoriile asupra administratorilor.

32. Art. 248 alin. (4) reglementează solidaritatea persoanelor prevăzute la alin. (1), cu condiția temporală stabilită de acest text. Solidaritatea privește întinderea obligației după constatarea răspunderii persoanelor în condițiile alin. (1); ea nu dispensează instanța de stabilirea, pentru fiecare persoană vizată, a unei fapte imputabile dintre cele enumerate și a legăturii sale cauzale cu insolvabilitatea ori cu partea de pasiv pretinsă.

33. Cerința vinovăției și necesitatea individualizării persoanei, faptei, prejudiciului și legăturii cauzale au fost reținute în jurisprudența Curții Supreme de Justiție, inclusiv în decizia din 8 februarie 2017, dosarul nr. 2ri-2/17. Instanța valorifică aceste teze numai în măsura compatibilității lor cu redacția actuală a legii; Decizia Curții Constituționale nr. 48/2023 confirmă distinct necesitatea faptei, prejudiciului, cauzalității și a cuantificării individuale.

34. Prin urmare, instanța nu aplică un standard penal și nici nu cere o probă directă în mod absolut. Faptele pot rezulta și din indicii, dar acestea trebuie să formeze un ansamblu suficient, concordant și capabil să identifice conduita, autorul, efectul și cuantumul, nu doar să genereze suspiciuni.

35. Cu referire la excepția de tardivitate din prezenta cauza, instanța reține că art. 248 alin. (5) stabilește un termen de prescripție de trei ani, care curge de la data la care a fost cunoscută ori trebuia cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, momentul de început neputând fi situat mai târziu de doi ani de la hotărârea de intentare a procedurii. Textul nu transformă intervalul de doi ani într-un termen autonom de decădere și nici într-o perioadă de retroacțiune a faptelor.

36. Acțiunea specială prevăzută de art. 248 putea fi exercitată numai în cadrul unui proces de insolvabilitate deja intentat. Potrivit art. 395 alin. (1) din Codul civil, termenul nu putea începe înainte de nașterea dreptului la această acțiune, respectiv înainte de 25 septembrie 2023. Cunoașterea anterioară a creanței ori a persoanelor implicate în administrarea societății nu echivala cu nașterea dreptului la acțiunea specială. Cererea lichidatorului a fost depusă la 24 aprilie 2025, iar cererea SRL „PET Technologies” a fost transmisă și înregistrată la 25 septembrie 2025; termenul de trei ani nu era împlinit pentru niciuna dintre ele.

37. Actul electronic al creditorului a fost înregistrat în ziua calendaristică corespunzătoare, înainte de expirarea zilei, fiind respectate regulile art. 111-112 din Codul de procedură civilă.

38. Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 86 din anul 2016, invocată de apărare, interpreta o redacție anterioară a normei. După modificarea prin Legea nr. 141/2020, formularea legală este diferită, iar recomandarea consultativă nu poate înlătura textul în vigoare.

39. Perioada de 24 de luni prevăzută la art. 247 alin. (2) delimitează persoanele care pot fi subiecți ai răspunderii, în funcție de deținerea funcției, și nu constituie termen de prescripție al acțiunii. Din aceste motive, excepția de tardivitate a fost respinsă, iar aceasta nu constituie temei pentru respingerea pe fond a cererilor.

40. Conform materialelor cauzei, SRL „SPG Packing" a fost înregistrată la 25 august 2016, iar Cristina Șuleac a figurat ca asociat și administrator statutar. Contractul notarial din 26 iulie 2022 atestă vânzarea convențională către Oleg Ștefaniuc a cotei sociale de 100%, însă modificarea nu a fost reflectată în registrul public.

41. Neînregistrarea transferului nu o exclude, prin ea însăși, pe Cristina Șuleac din cercul persoanelor vizate de art. 247 față de terți. Totodată, contractul, ordinul intern și explicațiile date Serviciului Fiscal de Stat sunt relevante pentru stabilirea controlului economic și a gestiunii efective.

42. În privința lui Oleg Ștefaniuc, administrarea de fapt rezultă convergent din ordinul nr. 9 din 6 septembrie 2017, din contractul nr. 212 din 5 octombrie 2020 și actul adițional din 27 iulie 2021, semnate pentru SRL „SPG Packing" în calitate de director, precum și din situațiile financiare pentru anul 2022, care îl indică drept director administrativ interimar.

43. Instanța reține, așadar, că există o bază suficientă pentru examinarea pe fond a pretențiilor față de ambii pârâți. Statutul formal ori gestiunea de fapt nu exonerează, dar nici nu instituie, prin ele însele, răspunderea. Chestiunea decisivă rămâne dacă fiecăruia i-a fost dovedită o faptă concretă, cu efectul și cuantumul cerute de art. 248.

44. Nici cererea lichidatorului, formulată prin expresia nediferențiată „Cristina Șuleac și/sau Oleg Ștefaniuc", nici cererea creditorului nu delimitează pentru fiecare pârât actul, data, bunul, mecanismul cauzal și partea din pasiv imputată. Această lacună nu poate fi suplinită numai prin constatarea că unul a rămas administrator înscris, iar celălalt a exercitat conducerea operativă.

45. **Cu referire la temeiul prevăzut și invocat de reclamanți la art. 248 alin. (1) lit. e),** instanța reține că decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 772/3254 din 20 noiembrie 2023 este anexată cererii și a fost cercetată. Actul primar indică un control pentru perioada 1 ianuarie 2019-30 septembrie 2023, neprezentarea documentelor solicitate, imposibilitatea efectuării controlului prin metoda directă și estimarea obligațiilor prin metode și surse indirecte.

46. Cererea lichidatorului și referința intervenientului reproduc, în schimb, perioada 1 noiembrie 2011-31 octombrie 2015, imposibilă în raport cu o societate constituită la 25 august 2016. Instanța acordă întâietate actului fiscal primar și tratează mențiunea din actele de procedură ca eroare de preluare, fără a întemeia respingerea pe această eroare.

47. Decizia fiscală a reținut „lipsa totală a contabilității" în contextul controlului și a aplicat o amendă de 40.000 lei pentru această încălcare. Totodată, actul a folosit informații bancare, declarații privind impozitul pe venit, situațiile financiare din anii 2019-2022, declarații TVA și dări de seamă salariale. Instanța nu minimalizează constatarea fiscală și nu repune în discuție sancțiunea aplicată contribuabilului.

48. În urma estimării, actul fiscal a calculat, între altele, 2.041.717 lei impozit pe venit și 936.028 lei TVA, majorări de 765.454 lei și 323.558 lei, precum și amenzi. Actul este relevant și executoriu în raport cu obligațiile fiscale ale contribuabilului, iar creanța bugetară validată de 4.695.836,67 lei nu este repusă în discuție în prezentul litigiu.

49. Totuși, caracterul executoriu al deciziei fiscale nu îi conferă forță probantă prestabilită asupra răspunderii personale de la art. 248. Decizia nu identifică ce document ar fi fost falsificat ori

distrus de Cristina Șuleac sau Oleg Ștefaniuc, în ce perioadă a acționat fiecare și în ce mod acea conduită a cauzat insolvabilitatea.

50. Faptul că obligațiile fiscale au fost stabilite după deschiderea procedurii nu înseamnă că ele s-au născut atunci. Principalul fiscal privește perioadele 2019-2022, iar majorările și amenzile derivă din încălcări fiscale distincte. Cererea nu corelează fiecare componentă cu o faptă personală și nu explică de ce întreaga creanță fiscală ori întregul pasiv reprezintă prejudiciul cauzat de lit. e).

51. Art. 72 alin. (4) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată obligă administratorul să asigure ținerea contabilității societății. Art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea contabilității nr. 113/2007, invocat de lichidator, atribuia conducerii răspunderea pentru ținerea contabilității, iar obligațiile operative erau prevăzute la alin. (2) lit. a), d) și f). Pentru perioada controlată sunt aplicabile art. 18 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a), d) și f) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017: organizarea și ținerea continuă a contabilității, integritatea documentelor și reflectarea faptelor economice.

52. Instanța reține, așadar, existența îndatoririi legale și încălcarea constatată la nivelul debitorului. Pentru răspunderea specială de la art. 248 alin. (1) lit. e) trebuiau însă stabilite suplimentar conduita fiecărei persoane fizice, forma de vinovăție cerută de text, legătura cu insolvabilitatea și partea determinată din pasiv produsă de acea conduită. Sancționarea fiscală a contribuabilului nu dovedește automat aceste elemente personale și cauzale.

53. Răspunsul Agenției Servicii Publice nu confirmă afirmația că debitorul nu ar fi avut contabil. El precizează că Registrul de stat nu conține date despre angajații persoanei juridice, inclusiv despre contabilul-șef. Un registru care nu colectează asemenea date nu poate proba faptul negativ invocat.

54. Art. 27 alin. (3) obliga debitorul să predea administratorului provizoriu, în trei zile lucrătoare de la solicitare, informațiile și documentele activității economice și contabile. Materialele confirmă că această obligație nu a fost executată în termen și că întârzierea a împiedicat examinarea inițială a patrimoniului.

55. Instanța nu minimalizează gravitatea nepredării. Aceasta poate constitui faptă ilicită, poate justifica o inferență nefavorabilă și poate atrage răspunderea prevăzută de lege. Art. 27 alin. (4) dispune însă răspunderea „în modul stabilit de lege” și prevede distinct reconstituirea evidenței, cu încasarea cheltuielilor de la persoanele culpabile; el nu echivalează întârzierea cu întregul pasiv.

56. La 24 martie 2026 au fost transmise lichidatorului acte și informații contabile. Predarea tardivă nu șterge încălcarea inițială și nu dovedește exhaustivitatea materialelor, deoarece nu există un inventar detaliat. Ea slăbește însă afirmația unei dispariții totale și impunea verificarea conținutului.

57. După această predare, nu a fost prezentat un raport suplimentar al lichidatorului, un inventar al actelor lipsă, o reconstituire contabilă, o expertiză, o analiză a traseului activelor ori calculul cheltuielilor de reconstituire. Până la concretizarea din 15 iunie 2026 și pledoariile din 8 iulie 2026 exista posibilitatea procedurală de a solicita ori prezenta asemenea probe.

58. Caracterul procedurii nu autorizează instanța să substituie titularii cererilor în identificarea faptei, autorului și cuantumului. După transmiterea documentelor, părțile, asistate juridic, au avut acces la ele și termen pentru completarea probatoriului, fără a solicita inventarierea ori expertiza contabilă. Dispunerea, din oficiu, a unei cercetări destinate construirii pretenției ar afecta egalitatea armelor și ar depăși limitele sesizării.

59. O inferență nefavorabilă nu poate, prin ea însăși, stabili ce document a lipsit, cine l-a făcut să dispară, ce activ a devenit nerecuperabil, care a fost valoarea netă pierdută și ce creanță a rezultat din acea conduită. În lipsa acestor verigi, nu este demonstrată legătura cauzală cerută de art. 248 și de Decizia Curții Constituționale nr. 48/2023.

60. Prin urmare, materialele permit constatarea nepredării la termen și a unor deficiențe contabile ale debitorului, dar nu permit să se stabilească, în privința vreunuia dintre pârâți, că acesta a ținut o contabilitate fictivă ori contrară legii sau a contribuit la dispariția documentelor într-un mod care a cauzat insolvabilitatea și prejudiciul de 6.924.795,02 lei. Temeiul de la lit. e) nu este dovedit în întinderea solicitată.

61. **Cu referire la temeiul prevăzut și invocat de reclamanți la art. 248 alin. (1) lit. h),** instanța reține ca pentru pretinsa omisiune din anul 2023 este aplicabilă redacția temporală a art. 2, potrivit căreia incapacitatea de plată era situația financiară caracterizată prin imposibilitatea executării obligațiilor pecuniare scadente, iar aceasta se prezuma după o întârziere mai mare de 60 de zile. Pragul valoric de peste zece salarii medii a fost introdus ulterior și nu este aplicat retroactiv.

62. La 26 martie 2023 expira numai termenul de 20 de zile promis pentru plata creanței de 95.000 lei. La acea dată nu se împliniseră cele peste 60 de zile necesare prezumției legale. Incapacitatea putea fi dovedită anterior prin alte elemente financiare, dar cererea nu analizează lichiditățile, ansamblul obligațiilor scadente și posibilitatea efectivă de plată exact la 26 martie 2023.

63. Referința Serviciului Fiscal de Stat nu înlătură această lacună. Datele invocate indică o lichiditate redusă în anul 2022, însă referința confundă pierderea anuală de aproximativ 612.000 lei cu capitalul propriu și capitalul propriu de aproximativ 530.300 lei cu totalul pasivelor, obținând astfel rata de -115,40%.

64. Situațiile financiare arată, în realitate, capital propriu pozitiv de 530.325 lei, datorii totale de 2.390.776 lei și active totale de 2.921.101 lei la 31 decembrie 2022. Aceste date indică dificultăți de lichiditate și pierdere în exercițiu, dar nu confirmă afirmația că patrimoniul era complet erodat și nici nu fixează singure ziua apariției incapacității de plată.

65. Chiar dacă instanța ar accepta, în beneficiul reclamantului, data propusă de 26 martie 2023 și expirarea termenului de 30 de zile la 25 aprilie 2023, cererea rămâne neîntemeiată sub aspectul întinderii răspunderii. Art. 14 alin. (4) limitează expres răspunderea la obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

66. Creanța SRL „Gamma Advice & Consulting” exista și era scadentă înainte de data indicată. Creanța SRL „PET Technologies” provine din anul 2021. Principalul fiscal calculat privește anii 2019-2022. Pentru creanțele SA „CONCOM-RTCA” și SA „Floarea Soarelui” nu au fost prezentate datele nașterii obligațiilor. Data validării în tabel ori data deciziei fiscale nu este data nașterii creanței.

67. Anexele deciziei fiscale conțin calcule periodice ale majorărilor până în lunile august-septembrie 2023. Totuși, cererea lichidatorului și poziția Serviciului Fiscal de Stat nu izolează, în cadrul sumei pretinse, componenta imputată distinct în temeiul omisiunii de la lit. h) și nu demonstrează că aceasta a apărut din cauza nedepunerii cererii introductive, dar nu din raporturile fiscale și abaterile constatate prin actul de control, din care derivă principalul, majorările și amenzile. Succesiunea temporală nu suplinește autorul și legătura cauzală cerute de art. 248.

68. În consecință, cererea lichidatorului nu stabilește cumulativ data incapacității, data expirării termenului legal și obligațiile concrete născute ulterior. Solicitarea întregului pasiv de

6.924.795,02 lei contravine limitei materiale a art. 14 alin. (4), iar temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) nu poate fi admis.

69. **Cu referire la temeiul prevăzut și invocat de reclamanți la art. 248 alin. (1) lit. c),** instanța reține că Situațiile financiare la 31 decembrie 2022 consemnează active totale de 2.921.101 lei: active imobilizate de 1.124.939 lei, inclusiv mijloace fixe de 118.959 lei și investiții financiare pe termen lung de 1.005.980 lei, precum și active circulante de 1.796.162 lei.

70. Activele circulante includ materiale de 13.672 lei, mărfuri de 1.109.366 lei, avansuri pentru stocuri de 385.994 lei, creanțe și alte active circulante de 271.366 lei și numerar de 15.764 lei. Aceste categorii nu reprezintă toate bani ori bunuri corporale individualizate: investițiile, avansurile și creanțele au regimuri și grade de recuperabilitate diferite.

71. Lista redată în cererea creditorului SRL „PET Technologies" adaugă separat 138.874 lei drept „alte creanțe curente", deși această valoare nu apare ca poziție suplimentară în bilanțul cercetat. Elementele enumerate de creditor însumează 3.059.975 lei, nu totalul declarat de 2.921.101 lei. Această neconcordanță nu permite tratarea listei drept inventar cert al bunurilor pretins dispărute.

72. Bilanțul este o informație contabilă la 31 decembrie 2022, cu aproximativ nouă luni înainte de intentarea procedurii. El nu dovedește că fiecare activ exista în aceeași formă la 25 septembrie 2023, că nu a fost consumat, încasat, compensat ori înstrăinat în activitatea curentă și, mai ales, că a fost deturnat de unul dintre pârâți.

73. Raportul administratorului provizoriu consemnează demersuri către registre și instituții, conturi fără disponibilități și lipsa bunurilor imobile ori a vehiculelor identificate în registre publice. El nu conține un inventar fizic al stocurilor și utilajelor, verificarea tuturor locațiilor, rulaje contabile ori analiza documentelor predate ulterior.

74. Pentru lit. c) era necesară cel puțin individualizarea activului, actului de dispoziție ori de ascundere, datei, autorului, traseului ulterior și valorii nete pierdute. Diferența dintre o valoare contabilă istorică și masa identificată ulterior poate constitui un indiciu, dar nu demonstrează singură deturnarea sau ascunderea.

75. Cu privire la complexul PET, contractul nr. 212 din 5 octombrie 2020, factura de 144.650 euro, documentul de export, comanda de transport și CMR nr. 707760 confirmă expedierea către SRL „SPG Packing" și indică drept loc de descărcare municipiul Bălți, str. M. Sadoveanu nr. 37/A. Creanța contractuală și livrarea în raportul dintre cele două societăți sunt, de altfel, confirmate de titlul arbitral recunoscut în Republica Moldova.

76. Chiar considerând livrarea definitiv stabilită în raportul dintre cele două societăți, actele nu arată traseul utilajului după livrare, un act personal de deturnare ori ascundere și nu probează însușirea de către Cristina Șuleac ori Oleg Ștefaniuc. În privința Cristinei Șuleac nu există un act de recepție, dispoziție sau control asupra utilajului. În privința lui Oleg Ștefaniuc, semnarea contractului în numele societății și exercitarea conducerii de fapt probează achiziția și gestiunea corporativă, nu ascunderea, deturnarea ori însușirea personală a bunului.

77. Dosarul nu conține un proces-verbal de inspecție la adresa din Bălți, rezultatele unei căutări după numerele de serie, date privind traseul vamal ulterior, vreun contract de vânzare, locațiune ori casare, dovezi privind încasarea prețului sau transferul bunului către pârâți ori persoane apropiate. Faptul că societatea nu avea filială înregistrată la adresa de descărcare nu exclude folosirea unui spațiu al unui terț.

78. Valoarea contractuală de 144.650 euro nu este nici ea măsura automată a prejudiciului. Creditorul recunoaște plata a 83.000 euro, soldul principal fiind 61.650 euro, iar valoarea de

piață a bunului la data unei eventuale înstrăinări nu a fost stabilită. Nu există o metodă probatorie de echivalare a prețului brut, soldului contractual și creanței validate de 1.729.926,34 lei.

79. În cererea concretizată, creditorul SRL „PET Technologies" a afirmat că împrejurările generează „suspiciuni serioase și rezonabile" de înstrăinare ori scoatere din patrimoniu. Instanța împărtășește necesitatea clarificării soartei utilajului, dar o suspiciune, chiar serioasă, nu este o constatare suficientă pentru transferarea unei datorii societare asupra patrimoniului personal.

80. În consecință, nici bilanțul și nici actele comerciale privind utilajul nu dovedesc, individual ori coroborat cu materialele actuale, fapta de deturnare sau ascundere, autorul acesteia, traseul bunului și prejudiciul aflat în legătură cauzală cu fapta imputată. Temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. c) nu este întrunit.

81. Cu referire la celelalte temeiuri invocate de SRL „PET Technologies", art. 248 alin. (1) lit. e) și art. 27 alin. (3)-(4) sunt aplicabile constatările făcute anterior, nepredarea în termen este demonstrată și relevantă, însă documentele au fost ulterior predate, iar creditorul nu a individualizat vreun înscris fictiv, distrus ori lipsă și nici prejudiciul cauzat prin neregularitatea invocată.

82. Faptul că situațiile financiare pentru 2022 au fost întocmite și că decizia fiscală a utilizat raportări din anii 2019-2022 contrazice teza inexistenței absolute a evidenței. În același timp, documentele transmise nu dovedesc o contabilitate completă ori legală. Tocmai de aceea era necesară analiza lor, nu o concluzie automată în oricare dintre sensuri.

83. Art. 193 alin. (1) din Codul civil privește acțiunea persoanei juridice împotriva administratorului pentru încălcarea obligațiilor sale, iar alin. (4) pune în sarcina administratorului dovada conduitei competente și diligente. Chiar presupunând relevanța acestei reguli în acțiunea specială de față, ea privește numai diligența în raport cu o conduită managerială concret identificată.

84. Art. 193 alin. (4) nu creează o prezumție de deturnare și nu scutește creditorul de stabilirea premiselor art. 248: fapta enumerată, prejudiciul efectiv, legătura cu insolvabilitatea și cuantumul. Pârâții nu pot fi obligați să infirme orice destinație ipotetică a fiecărei poziții contabile înainte ca reclamantul să individualizeze cel puțin bunul și operațiunea contestată.

85. Cu privire la lit. f), creditorul nu a identificat o hotărâre ori o dispoziție concretă de continuare a unei activități care conducea în mod vădit la incapacitate de plată, data și autorul deciziei, operațiunile efectuate ulterior sau creșterea pasivului produsă. Menționarea literei în enumerarea juridică nu suplinește faptele constitutive.

86. Cu privire la lit. h), SRL „PET Technologies" a plasat incapacitatea cel târziu la 30 septembrie 2021, pornind de la scadența propriei creanțe la 30 iulie 2021. La data indicată, întârzierea depășea 60 de zile și putea activa prezumția legală de incapacitate de plată. Chiar dacă această dată ar fi reținută exclusiv pentru verificarea temeiului invocat, celelalte condiții ale răspunderii nu rezultă.

87. Creanța principală de 61.650 euro s-a născut și a devenit scadentă înaintea expirării termenului de 30 de zile. Pentru penalitatea de 5.640,98 euro și dobânda de 1.038,76 euro nu a fost prezentat un calcul cronologic care să delimiteze partea acumulată după 30 octombrie 2021. Taxa arbitrală de 3.973,57 euro și cheltuielile de 15.070 lei ale procedurii de recunoaștere, deși ulterioare temporal, provin din valorificarea obligației contractuale preexistente; creditorul nu a demonstrat că apariția lor este consecința juridică a nedepunerii cererii introductive, iar nu a neexecutării contractului, și nici nu le-a individualizat ca

prejudiciu distinct imputabil unei persoane determinate. Titlul arbitral stabilește obligația societății, dar nu tranșează segmentarea temporală și raportul cauzal cerute de art. 14 alin. (4) și art. 248. Faptul că unele accesorii și cheltuieli sunt cuantificate nu suplinește dovada conduitei personale și a legăturii cauzale; în lipsa acestor elemente, nicio componentă distinctă nu poate fi transferată asupra patrimoniului pârâților.

88. Pentru lit. i) este aplicabilă redacția în vigoare din 14 septembrie 2020: comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea. Formula mai veche, referitoare la alte acțiuni care au adus daune proprietății, reprodusă de creditor, nu guvernează faptele pretins săvârșite în anii 2021-2023.

89. Creditorul nu a individualizat o faptă reziduală diferită de pretinsa dispariție a utilajului și a activelor deja analizată la lit. c), nu a demonstrat intenția și nu a arătat mecanismul prin care o atare faptă ar fi cauzat starea de insolvabilitate. Lit. i) nu poate suplini lipsa elementelor cerute pentru celelalte temeiuri.

90. Existența unei investigații penale nu dovedește fapta ori autorul. În lipsa unei hotărâri penale definitive, cercetarea nu are efectul prevăzut de art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă și nu poate fi folosită pentru anticiparea rezultatului procedurii penale.

91. Informațiile privind două automobile dobândite de soția lui Oleg Ștefaniuc la 28 noiembrie 2023 și 22 august 2025 pot fi relevante pentru analiza riscului în materia asigurării acțiunii. SRL „PET Technologies” a recunoscut că aceste informații nu stabilesc proveniența automobilelor, iar dosarul nu conține traseul vreunei plăți din patrimoniul debitorului. Ele nu probează fondul răspunderii.

92. Distinct de cele menționate mai sus, instanța menționează că, lichidatorul a echivalat prejudiciul cu întregul pasiv de 6.924.795,02 lei, iar creditorul l-a echivalat cu propria creanță validată de 1.729.926,34 lei. Niciuna dintre cereri nu prezintă o formulă care să lege fiecare componentă de o faptă concretă și să identifice conduita imputată fiecărui pârât.

93. Pentru SRL „PET Technologies”, suma validată include 1.284.092,03 lei în rangul V și 445.834,31 lei în rangul VI. La originea ei se află 61.650 euro principal, 5.640,98 euro penalitate, 1.038,76 euro dobândă, 3.973,57 euro taxă arbitrală și 15.070 lei cheltuieli în procedura de recunoaștere. Nu s-a explicat de ce pretinsa deturnare ori nepredarea actelor a cauzat fiecare dintre aceste componente.

94. Art. 248 permite stabilirea unei părți din datorii, dar nu autorizează o estimare arbitrară. Valoarea contabilă brută de 2.921.101 lei, prețul utilajului de 144.650 euro, soldul de 61.650 euro și pasivul validat sunt repere cu naturi diferite. Fără data faptei, valoarea netă și relația cauzală, instanța nu poate fixa nici măcar un cuantum minim fără a crea ea însăși pretenția.

95. În privința solidarității, art. 248 alin. (4) ar deveni aplicabil numai după stabilirea răspunderii persoanelor în condițiile alin. (1). Întrucât probele nu permit imputarea unei fapte determinate vreunuia dintre pârâți și nici stabilirea legăturii cauzale ori a întinderii prejudiciului, nu sunt întrunite premisele răspunderii individuale; prin urmare, nu se mai pune problema aplicării solidarității. Rolurile lor diferite confirmă nevoia individualizării, fără a constitui prin ele însele o apărare de solidaritate.

96. Art. 249 alin. (2) dispune imperativ că sumele încasate potrivit art. 248 intră în masa debitoare și, în faliment, sunt destinate acoperirii pasivului, nu plății directe către un creditor.

97. Prin urmare, solicitarea SRL „PET Technologies” de plată directă în beneficiul său este incompatibilă cu distribuirea concursuală și cu rangurile din tabel. Instanța nu întemeiază însă respingerea exclusiv pe indicarea eronată a beneficiarului, ci pe lipsa condițiilor materiale ale răspunderii.

98. Problema destinației este dublată de o suprapunere concretă: suma de 1.729.926,34 lei a creditorului este inclusă deja în pasivul de 6.924.795,02 lei cerut de lichidator. Admiterea concomitentă a ambelor pretenții în forma formulată ar crea titluri de 8.654.721,36 lei, cu 1.729.926,34 lei peste pasivul consolidat, și ar permite dublarea aceleiași creanțe.

99. Aceste considerente confirmă necesitatea unui calcul individualizat, dar motivul determinant al respingerii rămâne neîndeplinirea cumulativă a condițiilor art. 248 pentru fiecare faptă și fiecare pârât: autor, vinovăție, prejudiciu efectiv, cauzalitate și cuantum.

100. Concluzionând, instanța reține că dosarul relevă neregularități reale: documentele nu au fost predate la termen, evidența nu a permis controlul fiscal direct, lichiditatea societății era redusă, iar soarta unor active, inclusiv a utilajului, nu a fost clarificată. Respingerea cererilor nu echivalează cu recunoașterea legalității acestor conduite și nu împiedică valorificarea altor forme de răspundere pe baza unor probe adecvate.

101. Obiectul prezentei judecăți este însă transferarea asupra patrimoniului personal al pârâților, în mod solidar, a unui pasiv de 6.924.795,02 lei și, suprapus, a creanței de 1.729.926,34 lei. Pentru o asemenea măsură, art. 248 și standardul enunțat de Curtea Constituțională impun stabilirea concretă a faptei, autorului, prejudiciului efectiv și legăturii cauzale.

102. Probele cercetate nu permit această individualizare. Deficiențele contabile nu au fost corelate cu întregul pasiv; obligațiile ulterioare termenului de la art. 14 nu au fost separate; activele din bilanț nu au fost urmărite pe operațiuni; iar utilajul nu a fost legat de o dispoziție personală. Pentru niciun pârât nu a fost stabilită o conduită care să întrunească elementele alin. (1), premisă fără de care solidaritatea prevăzută la alin. (4) nu poate fi aplicată.

103. În consecință, cererea SRL „SPG Packing”, prin lichidatorul Vitalie Roșca, și cererea SRL „PET Technologies” sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse integral.

104. După conexare, cauza în care au fost aplicate măsurile de asigurare s-a aflat în procedura prezentei instanțe, competentă să le anuleze potrivit art. 180 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Alineatul (2^1) impune ca anularea să fie dispusă odată cu hotărârea de respingere, iar alin. (3) menține măsurile numai până când hotărârea devine definitivă. Întrucât, potrivit art. 5 alin. (8) din Legea insolvabilității, prezenta hotărâre este definitivă și executorie din momentul pronunțării, condiția temporală din art. 180 alin. (3) este îndeplinită imediat. Respingerea pretenției garantate înlătură scopul procesual al restricțiilor, astfel că măsurile aplicate la 29 septembrie 2025 urmează a fi anulate.

105. În conformitate cu art. 5 alin. (8) și art. 8 din Legea insolvabilității, hotărârea este definitivă și executorie din momentul pronunțării, iar apelul poate fi declarat în termenul special de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului. Exercitarea apelului nu suspendă de drept executarea.

106. În conformitate cu art. 180, 238-241 din Codul de procedură civilă și art. 5 alin. (8), art. 8 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată de SRL „SPG Packing”, în procedura simplificată a falimentului, prin lichidatorul Vitalie Roșca, împotriva Cristinei Șuleac și a lui Oleg Ștefaniuc cu privire la atragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere ale debitorului și încasarea sumei de 6.924.795,02 lei.

Se respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată de SRL „PET Technologies” împotriva Cristinei Șuleac și a lui Oleg Ștefaniuc cu privire la atragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere ale debitorului și încasarea în beneficiul SRL „PET Technologies” a sumei de 1.729.926,34 lei.

Se anulează măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 29 septembrie 2025, în dosarul nr. 2i-495-3/2023.

Hotărârea este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Alexandru CEBAN**